

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie Wydział III Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maciej Jabłoński

Protokolant: Lena Szulińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 lipca 2017 r.

sprawy przeciwko **P. K.**, s. J. i H. z domu S., urodzonemu w dniu (...) w Ż.;

oskarżonemu o to, że:

1. w dniu (...) roku na terenie (...) im. (...) w W. na ul. (...) 1 wspólnie i w porozumieniu z E. K. w sklepie wolnocłowym „A. W.” dokonał kradzieży kosmetyków różnych marek, tj. C. C. (1) (...) o pojemności 100 ml (3 sztuki każda po 540 złotych), A. C. (...) o pojemności 100 ml (3 sztuki każda po 495 złotych każda), C. C. (2) C. T. (1) E. (...)ml (1 sztuka o wartości 480 zł), C. F. 100ml E. (5 sztuk każda o wartości 415 złotych), C. T. (2) E. (...)ml (2 sztuki każda o wartości 415 złotych), C. H. (...) 100ml (2 sztuki każda o wartości 360 złotych) L. L. V. est B. (...)ml (1 sztuka o wartości 440 złotych), (...) E. (...) 90ml (2 sztuki każda o wartości 425 złotych), A. M. 100ml (2 sztuki każda o wartości 540 złotych), C. P. E. (...)ml (2 sztuki o wartości 360 złotych każda), M. D. (...)ml (2 sztuki o wartości 490 złotych każda), C. (...)ml E. T. (1 sztuka o wartości 480 złotych), kosmetyczki V. S. o wartości 109 zł o łącznej wartości strat 11 869 złotych na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą (...)-(...) W. Al. (...),

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.;

2. w dniu (...) roku na terenie (...) im. (...) w W. na ul. (...) 1 wspólnie i w porozumieniu z E. K. w sklepie wolnocłowym (...) dokonał kradzieży wyrobów tytoniowych marki M. czerwone – dwa kartony o łącznej wartości 476 złotych, V. mentolowe – trzy kartony o łącznej wartości 474 złotych, M. czarne – jeden karton o wartości 135 złotych oraz butelki wódki D. o wartości 75 złotych o łącznej wartości strat 1160 złotych na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą (...)-(...) W. Al. (...),

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.;

E. K., c. J. i A. z domu R., urodzonej w dniu (...)

w J.; oskarżonej o to, że:

1. w dniu (...) roku na terenie (...) im. (...) w W. na ul. (...) 1 wspólnie i w porozumieniu z P. K. w sklepie wolnocłowym „A. W.” dokonała kradzieży kosmetyków różnych marek, tj. C. C. (1) (...) o pojemności 100 ml (3 sztuki każda po 540 złotych), A. C. (...) o pojemności 100 ml (3 sztuki każda po 495 złotych każda), C. C. (2) C. T. (1) E. (...)ml (1 sztuka o wartości 480 zł), C. F. 100ml E. (5 sztuk każda o wartości 415 złotych), C. T. (2) E. (...)ml (2 sztuki każda o wartości 415 złotych), C. H. (...) 100ml (2 sztuki każda o wartości 360 złotych) L. L. V. est B. (...)ml (1 sztuka o wartości 440 złotych), (...) E. (...) 90ml (2 sztuki każda o wartości 425 złotych), A. M. 100ml (2 sztuki każda

o wartości 540 złotych), C. P. E. (...)ml (2 sztuki o wartości 360 złotych każda), M. D. (...)ml (2 sztuki o wartości 490 złotych każda), C. (...)ml E. T. (1 sztuka o wartości 480 złotych), kosmetyczki V. S.

o wartości 109 zł o łącznej wartości 11 869 złotych na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą (...)-(...) W. Al. (...),

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.;

2. w dniu (...) roku na terenie (...) im. (...) w W. na ul. (...) 1 wspólnie i w porozumieniu z P. K.

w sklepie wolnocłowym (...) dokonała kradzieży wyrobów tytoniowych marki M. czerwone – dwa kartony o łącznej wartości 476 złotych, V. mentolowe – trzy kartony o łącznej wartości 474 złotych, M. czarne – jeden karton o wartości 135 złotych oraz butelki wódki D. o wartości 75 złotych o łącznej wartości strat 1160 złotych na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą (...)-(...) W. Al. (...),

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.

orzeka:

I. oskarżonego **P. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu w akcie oskarżenia czynów wyczerpujących dyspozycję art. 278 § 1 k.k., z tym ustaleniem, że zostały one popełnione w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i przyjmując, że czyny te popełnione zostały w warunkach ciągu przestępstw, na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza mu karę 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek grzywny określając wysokość jednej stawki na 20 (dwadzieścia) złotych;

II. oskarżoną **E. K.** uznaje za winną popełnienia zarzucanych jej w akcie oskarżenia czynów wyczerpujących dyspozycję art. 278 § 1 k.k., z tym ustaleniem, że zostały one popełnione w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i przyjmując, że czyny te popełnione zostały w warunkach ciągu przestępstw, na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza jej karę 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek grzywny określając wysokość jednej stawki na 20 (dwadzieścia) złotych;

III. na podstawie art. 63 § 1 i 2 k.k. zalicza oskarżonemu P. K. na poczet wymierzonej w pkt I kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu (...) roku od godziny (...) do godziny (...), uznając karę za wykonaną do wysokości dwóch stawek dziennych;

IV. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. zalicza oskarżonej E. K. na poczet wymierzonej w pkt II kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu (...) roku od godziny (...) do godziny (...), uznając karę za wykonaną do wysokości dwóch stawek dziennych;

V. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonych P. K. i E. K. na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 500,00 (pięćset) złotych tytułem opłaty oraz kwoty po 50,00 (pięćdziesiąt) złotych tytułem pozostałych kosztów sądowych.

III K 1047/16

Uzasadnienie wyroku z dnia 12 lipca 2017 r.

W dniu (...) r. P. K. oraz E. K. mieli zaplanowany przelot z lotniska im. F. C. w W. na lotnisko w K., gdzie mieli spotkać się z siostrą mężczyzny, która na co dzień mieszka w U.. Para na lot zabrała ze sobą pustą walizkę, albowiem mieli oni zamiar dokonać zakupów na strefie bezcłowej (dowody: wyjaśnienia oskarżonego P. K. k. 33- 34, wyjaśnienia E. K. k. 37- 38).

P. K. oraz E. K. pojawili się na lotnisku około godziny (...) i po przejściu odprawy bezpieczeństwa w czasie oczekiwania na lot udali się do sklepu z artykułami drogowymi A. W.. Tam w czasie robienia zakupów P. K., korzystając z faktu nieobserwowania go przez żadnego z pracowników sklepu, schował do walizki trzy perfumy marki C. i opuścił teren

sklepu nie płacąc za ukryte w bagażu artykuły. Mężczyzna poinformował o zamiarze dokonania kradzieży E. K., która w sposób negatywny odniosła się do zachowania męża. Jednakże obserwowała ona teren sklepu, celem ostrzeżenia P. K. o zbliżającym się pracowniku. Małżonkowie kilkakrotnie wchodzili do ww. sklepu dokonując zaboru kolejnych artykułów. Odstępstwo od wypracowanego modus operandi zaistniał w zakresie kradzieży kosmetyczki marki V. (...), którą kobieta schowała własnoręcznie. Ostatecznie P. K. oraz E. K. ze sklepu (...) wynieśli następujące produkty: C. C. (1) (...) o pojemności 100 ml (3 sztuki każda po 540 złotych), A. C. (...) o pojemności 100 ml (3 sztuki każda po 495 złotych każda), C. C. (2) C. T. (1) E. (...)ml (1 sztuka o wartości 480 zł), C. F. 100ml E. (5 sztuk każda o wartości 415 złotych), C. T. (2) E. (...)ml (2 sztuki każda o wartości 415 złotych), C. H. (...) 100ml (2 sztuki każda o wartości 360 złotych) L. L. V. est B. (...)ml (1 sztuka o wartości 440 złotych), (...) E. (...) 90ml (2 sztuki każda o wartości 425 złotych), A. M. 100ml (2 sztuki każda o wartości 540 złotych), C. P. E. (...)ml (2 sztuki o wartości 360 złotych każda), M. D. (...)ml (2 sztuki o wartości 490 złotych każda), C. (...)ml E. T. (1 sztuka o wartości 480 złotych), kosmetyczki V. S. o wartości 109 zł o łącznej wartości 11 869 złotych na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą (...)-(...) W. Al. (...) (dowody: wyjaśnienia oskarżonego P. K. k. 33- 34, wyjaśnienia E. K. k. 37- 38, protokół zeznań świadka M. W. (1) k. 18- 20).

Działając w analogiczny sposób P. i E. K. dokonali również w innym sklepie znajdującym się na strefie bezcłowej lotniska im. F. C. w dniu (...) r. zaboru wyrobów tytoniowych marki M. czerwone – dwa kartony o łącznej wartości 476 złotych, V. mentolowe – trzy kartony o łącznej wartości 474 złotych, M. czarne – jeden karton o wartości 135 złotych oraz butelki wódki D. o wartości 75 złotych o łącznej wartości 1160 złotych na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą (...)-(...) W. Al. (...) (wyjaśnienia oskarżonego P. K. k. 33- 34, wyjaśnienia E. K. k. 37- 38, protokół zeznań świadka K. N. k. 41- 42).

W czasie ostatniej z wizyt państwa K. w sklepie (...) fakt zamiany kosmetyczki transparentnej kosmetyczką koloru czarnego został zauważony przez pracownika tego sklepu (...). Celem weryfikacji powodów takiego stanu rzeczy kobieta obejrzała zapis z monitoringu sklepu i ujawniła, że małżeństwo P. i E. K., których chwile wcześniej widziała na terenie sklepu, dokonało zaboru kosmetyczki transparentnej. O powyższym fakcie M. W. (1) poinformowała inne pracownice sklepu, tj. A. R. oraz A. D., które po dokładniejszej analizie zapisu monitoringu znajdującego się w sklepi ujawniły, że małżeństwo K. dokonali również zaboru innych kosmetyków. M. W. (1) udała się do terminalu, celem ustalenia aktualnego miejsca pobytu osób które dopuściły się kradzieży. Kobieta dostrzegła P. K. oraz E. K. niedaleko gate 29 czekających na wejście na pokład samolotu lecącego do K.. M. W. (1) poinformowała pracownika lotniska o podejrzeniu dokonania przez wskazanych przez nią pasażerów kradzieży i poprosiła o wstrzymanie ich boardingu, jednocześnie wzywając patrol policji (dowody: wyjaśnienia oskarżonego P. K. k. 33- 34, wyjaśnienia E. K. k. 37- 38, protokół zeznań świadka M. W. (1) k. 18-20).

Po chwili przy gate 29 zjawił się patrol policji w osobach funkcjonariuszy K. N. i T. S.. Po przybyciu na teren lotniska funkcjonariuszom zostały M. W. (2) opisać zaistniałą sytuację oraz wskazać podejrzane osoby. Po wylegitymowaniu P. i E. K. funkcjonariusze ujawnili w bagażu tych osób przedmioty pochodzące z kradzieży. P. i E. K. przyznali się do dokonania zaboru rzeczy. W związku z ujawnionymi faktami doszło do zatrzymania osób podejrzanych (wyjaśnienia oskarżonego P. K. k. 33- 34, wyjaśnienia E. K. k. 37- 38, protokół zeznań świadka M. W. (1) k. 18-20, protokół zeznań świadka K. N. k. 41- 42, protokoły zatrzymania k. 3, 5-6 i 9, protokół przeszukania k. 24- 29).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień oskarżonego P. K. k. 33- 34, wyjaśnień E. K. k. 37- 38, zeznań świadka M. W. (1) k. 18-20, zeznań świadka K. N. k. 41- 42 oraz dokumentów w postaci protokołów zatrzymania k. 3, 5-6 i 9, protokołu przeszukania k. 24- 29, wykazu dowodów rzeczowych k. 64- 67, protokołu oględzin k. 71- 72, kart karnych oskarżonych k. 95- 96).

P. K. w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów jednocześnie opisując zdarzenia z dnia (...) Oskarżony wskazał, że tego dnia on i jego żona mieli zaplanowany lot z W. do K., gdzie oskarżony miał spotkać się ze swoją siostrą. W czasie oczekiwania na samolot udał się on do drogerii znajdującej się na lotnisku. Jak opisywał w swoich wyjaśnieniach oskarżony widząc, iż nie obserwuje go żaden z pracowników sklepu wziął z półki trzy sztuki perfum marki C. i schował je do swojej walizki. Jak wskazywał jego żona w tym czasie chodziła po drogerii ale w jego ocenie była ona świadoma zachowania swojego męża i wyrażała ona swoją dezaprobatę.

Podkreślił on, iż wchodził do różnych sklepów kilkakrotnie dokonując w tym czasie kradzieży różnych produktów. Oskarżony opisał również, iż mieli oni tego dnia pustą walizkę albowiem mieli oni w planach dokonanie zakupów w strefie bezcłowej. Jednocześnie podkreślił on, że nigdy wcześniej nie dokonał on takiej kradzieży.

Oskarżona E. K. również przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów. Oskarżona także wskazała, iż celem podróży jej i męża do K. było spotkanie z rodziną. Wskazywała ona, że w oczekiwaniu na lot chodzili oni po sklepach i w pewnym zauważyła że jej mąż chowa do swojej kurtki perfum. Jak opisywała spytała się ona męża co on robi lecz ten nie zwracał uwagi na jej uwagi. Wskazała ona, iż po zobaczeniu zachowania męża wyszła ona ze sklepu i poszła zapalić papierosa. Po chwili podszedł do niej P. K. i poinformował ją, że muszą już skierować w kierunku samolotu. Wskazała ona również, iż oglądała ona kosmetyczkę, którą po chwili odłożyła i nie wiedziała, że również ten przedmiot został przez jej męża.

Sąd w zakresie oceny materiału dowodowego doszedł do następujących wniosków:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonych w zakresie w jakim przyznali się oni do popełnienia zarzucanych im czynów. Za wiarygodne należało również uznać ich zeznania w zakresie w jakim wskazywali oni na cel i okoliczności zaplanowanego na dzień (...) r. wylotu do K. oraz w części w której wskazywali oni, iż wcześniej nie planowali dokonania kradzieży tego dnia. Sąd uznał za autentyczne wyjaśnienia dotyczące roli P. K. w zakresie zarzucanych oskarżonym czynów. Z drugiej strony Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonych w części w której opisali oni udział E. K. w przestępczym procederze. W ocenie Sądu pozostały zebrany w sprawie materiał dowodowy (a w szczególności zeznania świadka M. W. (1)) wskazuje jednoznacznie, iż rola oskarżonej była zdecydowanie większa, albowiem nie ograniczyła się wyłącznie do biernego obserwowania zachowania męża. W ocenie Sądu oskarżona osłaniała swojego męża w czasie w którym on ukrywał przedmioty stanowiące asortyment sklepu. Jednocześnie wskazać trzeba, że pracownik sklepu (...) jednoznacznie określiła, iż na podstawie zapisu kamer monitoringu ustalono, iż to E. K. dokonała zaboru kosmetyczki marki V. (...).

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków M. W. (1) oraz K. N. albowiem w zakresie dotyczącym czynów, których popełnienie jest zarzucane oskarżonym były logiczne i spójne oraz korespondowały z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Należy zaznaczyć jednocześnie, iż świadkowie są osobami dla oskarżonych obcymi i brak jest jakichkolwiek podstaw do stwierdzenia, iż zeznawaliby oni nieprawdę narażając się na odpowiedzialność karną.

Prawdziwość, rzetelność i autentyczność sporządzenia zgromadzonych w sprawie dowodów nieosobowych w postaci protokołów zatrzymania k. 3, 5-6 i 9, protokołu przeszukania k. 24- 29, wykazu dowodów rzeczowych k. 64- 67, protokołu oględzin k. 71- 72, kart karnych oskarżonych k. 95- 96 nie budził także wątpliwości Sądu i zostały uznane wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Analizując całokształt ujawnionego materiału dowodowego Sąd uznał, że wina P. K. oraz E. K. została w sposób niewątpliwie udowodniona. W chwili popełnienia czynu oskarżeni byli osobami pełnoletnimi, w pełni poczytalnymi, nie zachodziła żadna okoliczność, która uwalniałaby ich od odpowiedzialności za popełnione przestępstwo, tj. wyłączająca bezprawność czynu, bądź winę oskarżonych. W tej konkretnej sytuacji można było, w ocenie Sądu, wymagać od oskarżonych zachowania zgodnego z prawem.

Czyny, którego dopuścili się oskarżeni wyczerpują ustawowe znamiona przestępstwa kradzieży stypizowanego w art. 278 § 1 k.k.

Przestępstwo to polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej, poprzez jej wyjęcie spod władztwa osoby nią władzącej, wbrew jej woli i przeniesieniu jej w sferę władztwa sprawcy zaboru. Chodzi tutaj o faktyczne władztwo nad rzeczą, które w wyniku zaboru zostaje wbrew woli posiadacza naruszone. Zabór taki godzi w prawo własności, gdyż sprawca zaboru działa w celu przywłaszczenia zabranej rzeczy, tj. włączenia jej do swego stanu posiadania lub bezprawnego rozporządzenia nią na rzecz innej osoby. Stanowiący istotę kradzieży zabór następuje bezprawnie, bez żadnej ku temu

podstawy i bez zgody właściciela lub osoby, której mienie (rzecz) zabrano (wyr. SN z 18 XII 1998r., IV KKN 98/98, Orz. Prok. i Pr. 1999, nr 7-8). Zgodnie z art. 115 § 9 k.k. rzeczą ruchomą lub przedmiotem jest także polski albo obcy pieniądź lub inny środek płatniczy oraz dokument uprawniający do otrzymania sumy pieniężnej albo zawierający obowiązek wypłaty kapitału, odsetek, udziału w zyskach albo stwierdzenie uczestnictwa w spółce.

Na gruncie przedmiotowego postępowania w ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż oskarżeni działając wspólnie i w porozumieniu dokonali zaboru rzeczy ruchomych wymienionych w akcie oskarżenia i w związku z tym swoim zachowaniem wyczerpali oni znamiona przedmiotowe występku z art. 278 § 1 k.k. Należy podkreślić, iż E. K. mimo iż to nie ona dokonywała zaboru większości skradzionych ruchomości to jej rola polegająca na obserwowaniu terenu sklepu i przesłanianiem swojego męża w momencie chowania tych przedmiotów należało uznać jako wystarczające do uznania jej jako współsprawcy. Jak słusznie wskazuje się literaturze współsprawcą jest ten, kto biorąc udział w porozumieniu, ma wpływ na podjęcie decyzji popełnienia czynu zabronionego i następnie bierze udział w bezpośredniej realizacji tej decyzji, jednakże bez konieczności wypełnienia swoim zachowaniem w całości bądź w części znamion zamierzonego czynu zabronionego (M. Filar Kodeks karny. Komentarz, wyd. V). Na gruncie przepisów prawa karnego materialnego każdy ze współdziałających w popełnieniu czynu zabronionego odpowiada w granicach swojej umyślności lub nieumyślności niezależnie od odpowiedzialności pozostałych współdziałających.

W zakresie strony podmiotowej wskazać należy, że oskarżeni działali umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, na co wskazują ustalone i opisane wyżej okoliczności sprawy. Mając świadomość bezprawności czynu chcieli go dokonać, a zamiar swój w pełni zrealizowali. Swoim zachowaniem wyczerpali więc ustawowe znamiona kradzieży zarówno od strony przedmiotowej jak i podmiotowej.

Na gruncie przedmiotowego postępowania ponadto Sąd uznał, iż czyny dokonane przez oskarżonych w dniu (...) r. powinny z prawnokarnego punktu widzenia zostać oceniane jako ciąg przestępstw, tj. instytucja uregulowana w art. 91 § 1 k.k. W myśl wskazanego przepisu jeżeli sprawca popełnia w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę określoną w przepisie stanowiącym podstawę jej wymiaru dla każdego z tych przestępstw, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Analizując zachowanie oskarżonych przez pryzmat treści powyższej regulacji wskazać należy bowiem, iż poszczególne czyny polegające na zaborze kolejnych ruchomości dokonywane były w krótkich odstępach czasu albowiem jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego oskarżeni pojawili się na lotnisku i do godziny 7:10 kilkakrotnie wchodzili do sklepu celem kradzieży kolejnych ruchomości. W ocenie Sądu, mając na uwadze tożsamy sposób każdorazowego dokonywania zaboru zasadnym jest również twierdzenie, iż poszczególne zachowania były podejmowane z wykorzystaniem tej samej sposobności albowiem oskarżeni za każdym razem korzystali z braku czujności pracowników sklepu. Niezaprzeczalnym jest również, iż poszczególne przestępstwa zostały popełnione zanim zapadł pierwszy nieprawomocny wyrok i w związku z tym wymierzenie oskarżonym jednej kary za wszystkie zarzucane im czyny należało uznać za w pełni uzasadnione.

Przystępując do wymiaru kary Sąd wziął pod uwagę dyrektywy wymiaru kary opisane w art. 3 k.k. i art. 53 § 1 i 2 k.k., to jest wymierzył oskarżonym karę według własnego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Na gruncie przedmiotowej sprawy zastosowanie znalazła również dyspozycja przepisu 37a k.k. na podstawie której w przypadku skazania za przestępstwo za które ustawa przewiduje karę pozbawienia wolności w wymiarze nieprzekraczającym 8 lat można orzec również karę grzywny lub ograniczenia wolności. Wskazać należy, iż za popełnienie występku z art. 278 § 1 k.k. za które wymierzana jest jedna kara w myśl art. 91 § 1 k.k. maksymalny wymiar kary pozbawienia wolności wynosi 7,5 roku i w związku z tym Sąd uznając, iż jest to zasadne z punktu widzenia dyrektyw wymiaru kary, może za takie czyny wymierzyć również karę grzywny lub ograniczenia wolności. Wymierzając karę, Sąd uwzględnił również motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia

przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawców obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawców, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Stopień społecznej szkodliwości zachowań sprawców należało ocenić jako średnio wysoki. Należy wskazać bowiem, iż P. K. oraz E. K. przed przybyciem na lotnisko nie planowali dokonania szeregu kradzieży, a ich zachowanie spowodowane było spostrzeżeniem nieuwagi pracowników sklepów znajdujących się na terenie lotniska. Oczywiście zachowanie takie również należy postrzegać jako naganne lecz jest ono daleko mniej szkodliwe społecznie niż kradzież, która jest przemyślana i realizowana na podstawie z góry ustalonego planu. Przy ustalaniu wymiaru kary Sąd wziął również pod uwagę zachowanie oskarżonych bezpośrednio po ujawnianiu przestępstwa. P. oraz E. K. bowiem sami wskazali, iż pozostałe znajdujące się w ich walizkach przedmioty również pochodzą z popełnionego tego dnia czynu zabronionego. Jednocześnie przyznali się oni do winy oraz przedstawili obszernie wyjaśnienia, co należy w kontekście wymiaru kary oceniać jednoznacznie pozytywnie. Sąd wziął również pod uwagę uprzednią niekaralność oskarżonych.

Mając na uwadze przedstawione wyżej okoliczności Sąd uznał, iż wymierzenie oskarżonym kary 250 stawek dziennych grzywny spełni wszystkie cele kary i będzie stanowić dolegliwość relewantną do skali naruszonych dóbr. Sąd ograniczył się do wymierzenia kary nie izolacyjnej albowiem dotychczasowa niekaralność oskarżonych oraz okoliczności popełnienia przestępstw wskazują jednoznacznie, iż kara grzywny w ww. wymiarze będzie dla państwa K. karą dotkliwą a jej działanie w zakresie prewencji indywidualnej będzie skuteczne i oskarżeni zrozumieli naganność takiego zachowania. W zakresie określenia stawki dziennej kary grzywny Sąd wziął pod uwagę wysokość zarobków oskarżonych oraz ich stan majątkowy i uznał iż określenie jej na poziomie 20 zł będzie w pełni uzasadnione.

Jednocześnie na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. Sąd zaliczył oskarżonym okres pozbawienia wolności na poczet kary przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoznaczny dwóm dziennym stawkom grzywny.

Dodatkowo Sąd mając na uwadze rezultat postępowania na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od każdego z oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa kwotę 500 zł tytułem opłaty sądowej oraz kwotę 50 zł tytułem pozostałych kosztów postępowania, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.